

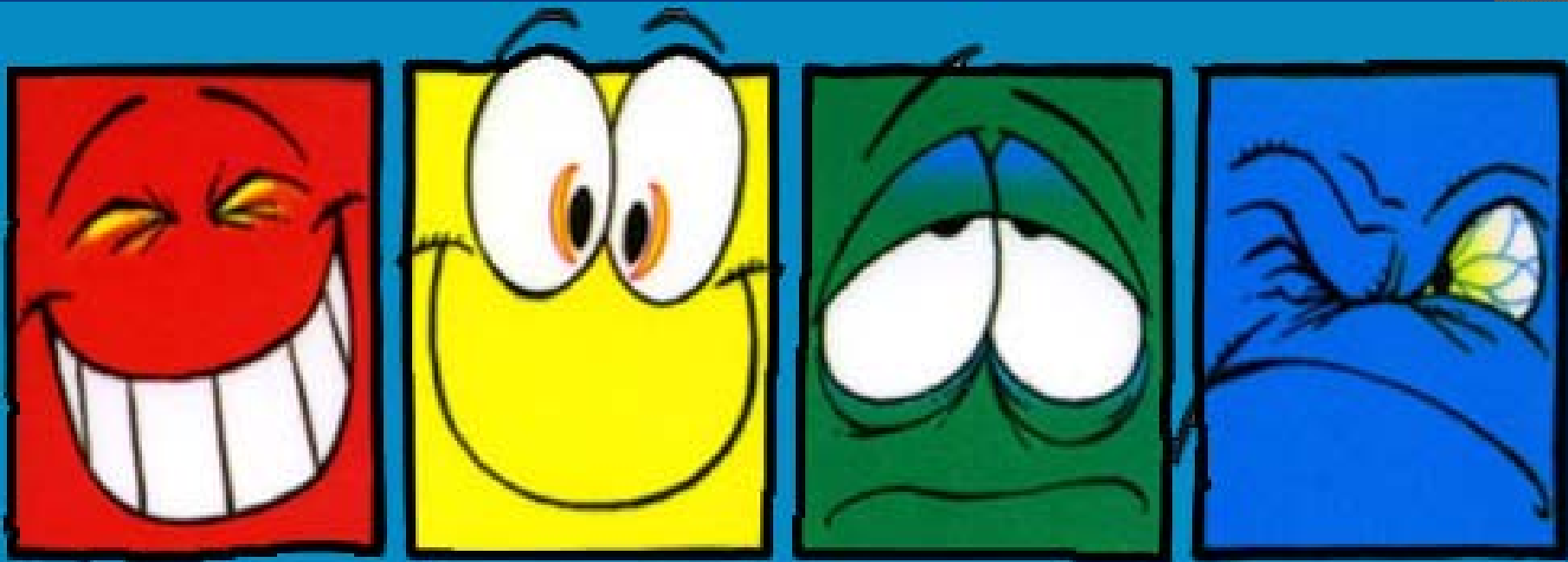
Темперамен

Темперамен

План

1. Поняття про темперамент.
2. Історія розвитку вчення про темперамент.
3. Психологічна характеристика типів темпераменту.
4. Тест Айзенка
5. Висновок
6. Список використаної літератури

Темперамент - головна властивість особистості.
Його вважають найбільш стійкою
характеристикою особистості людини, яка
майже не змінюється впродовж життя і
виявляється у всіх сферах життєдіяльності.

Класифікація типів вищої нервової діяльності

Історія розвитку вчення про темперамент

Гіпократ (V ст. до н.е.) вперше ввів поняття «темперамент». Він вважав, що у тілі людини переливаються чотири рідини – кров, слиз, жовч і чорна жовч.

Якщо переважає кров – людина сангвінік, слиз – флегматик, жовта жовч – холерик, чорна жовч – меланхолік. Цю теорію продовжував досліджувати Гален, давньоримський лікар. Її назвали – гуморальною.

Е. Кречмер та У. Шелдон - пропагандисти конституційної типології. Згідно їх досліджень люди з певним типом будови тіла мають певні психічні властивості.

І.Павлов вперше здійснив науковий підхід до з'ясування фізіологічних основ темпераменту у своєму вченні про типи вищої нервової діяльності у тварин і людини. Він висунув гіпотезу, що в основі індивідуальних відмінностей в поведінці лежать властивості нервових процесів – збудження та гальмування, їх врівноваженість і рухливість.

I. Павлов визначив чотири типи нервової системи

сангвінік

- Сильний, врівноважений, рухливий тип

флегматик

- Сильний, врівноважений, інертний тип

холерик

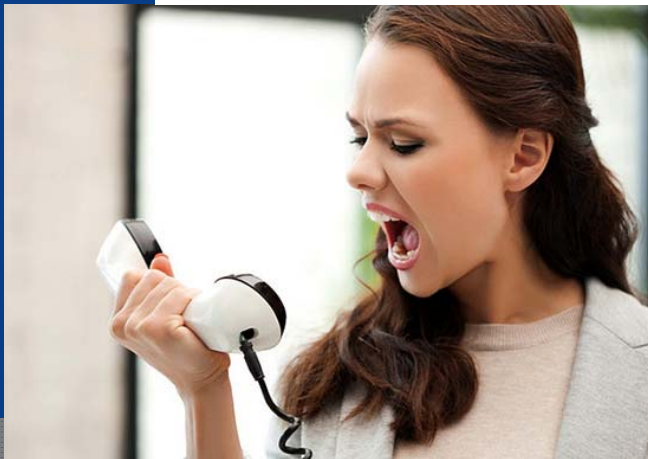
- Сильний, неврівноважений тип

меланхолік

- Слабкий тип

Холерик

- ❖ У холерика висока реактивність і активність, причому реактивність переважає над активністю. Неврівноваженість процесів збудження і гальмування в корі великих півкуль може призводити до зриву нервової системи з боку гальмування.
- ❖ Для холерика характерна циклічність у роботі.
- ❖ Холерик – екстраверт. Його поведінка переважно зумовлена впливом зовнішніх обставин, а не внутрішніми переживаннями.

Холерик

Сангвінік

- ❖ Для сангвініка характерна підвищена реактивність. Він бурхливо сміється навіть із незначного приводу або може дуже розсердитися через дрібницю.
- ❖ Цьому сприяє висока лабільність нервової системи.
- ❖ Має добре розвинуту міміку й виразні рухи. По обличчю легко вгадується його настрій, ставлення до людей і речей.
- ❖ Жваво відгукується на все, що привертає його увагу.
- ❖ Активність і реактивність збалансовані.

Флегматик

- ❖ Флегматику властиві мала сенситивність та реактивність і висока активність. Тому він сповільнено реагує на подразники. Емоції виникають у нього повільно, але відзначаються значною силою, тривалістю, і стриманістю у зовнішніх проявах.
- ❖ За висловом І. Павлова, флегматик – це спокійний, врівноважений, завжди рівний, упертий і наполегливий працівник. Йому властиві велика зосередженість і працездатність.

Меланхолік

- ❖ Для цього типу темпераменту характерна слабкість нервових процесів збудження і гальмування. Умовні рефлекси у нього утворюються повільно і легко гальмуються.
- ❖ Меланхолік дуже вразливий, сором'язливий, легко ображається навіть із незначного приводу, плаксивий, замикається в собі.

Висновок

Темперамент є природною основою прояву психологічних якостей особистості. Однак при будь - якому темпераменті можна сформувати в людини якості, що невластиві даному темпераменту.

Психологічні дослідження і педагогічна практика показують, що темперамент трохи змінюється під впливом умов життя і виховання. Темперамент може змінюватися й у результаті самовиховання. Навіть доросла людина може змінити у визначену сторону свій темперамент.

Використана література

1. Загальна психологія: Навч. посібник О. Скрипченко, Л. Долинська та ін. – К.: “А.П.Н.”, 1999.
2. Ільїна Н.М. Загальна психологія в екзаменаційних питаннях і відповідях: навчальний посібник / Н.М.Ільїна.- Суми : ВТД “Університетська книга”, 2009.
3. Тернопільська В.І. Психологія для старшокласників (від самопізнання до соціальної відповідальності): Навчальний посібник / За ред. проф. М.В. Левківського. – К.: Центр навчальної літератури, 2004.
4. Цимбалюк І.М. Психологія: Навч. посіб. – 2-ге вид-ня: випр. і доп. – К.: ВД “Професіонал”, 2006.

КЛИЕНТЪ